

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТАПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07 листопада 2024 року

м.Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:
головуючого – судді Семенникова О.Ю.,
суддів: Глотова М.С., Михайленка Д.Г.,
за участю секретаря судового засідання Ляшинська А.Ю.,
представника приватного акціонерного товариства «Індустріальні та дистрибуційні системи»,
приватного акціонерного товариства «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» - адвоката
Бема М.В.
представника/ів Міністерства юстиції України – Сербін І.І.,
представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні
позивача Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами,
одержаними від корупційних та інших злочинів – Дедушева І.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу представника Приватного акціонерного товариства «Індустріальні та дистрибуційні системи», Приватного акціонерного товариства «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» - адвоката Бема Маркіяна Володимировича на ухвалу Вищого антикорупційного суду (*суддя-доповідач Саландяк О.Я., судді Олійник О.В., Широка К.Ю.*) від 03 жовтня 2024 року (*рішення ухвалено у місті Києві, дата складання повного тексту рішення 03 жовтня 2024 року*) про відмову у задоволенні заяви про забезпечення позову у справі за позовом Міністерства юстиції України до Фрідмана Михайла Маратовича, Авена Петра Олеговича, Косогова Андрія Миколайовича, Компанії «Rissa Investments Limited», треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідачів: Компанія «ABH Holdings S.A.», Компанія «ABH Ukraine Limited», Фонд «The Mark Foundation for Cancer Research», Компанія «UniCredit S.p.A.», Компанія «SOGERAL FOUNDATION», Компанія «HABERFIELD LIMITED», Компанія «FAIRACRE HOLDINGS LIMITED», Компанія «SLAVISILLA HOLDINGS LIMITED», Компанія «Dendar Investments Fund Limited», Компанія «Dendar Investments Trusts», Компанія «CTF Holdings S.A.», Компанія «Alfa Finance Holdings Limited», Компанія «ALJA INVESTMENTS LIMITED», Компанія «MATSON HOLDING CORPORATION», Компанія «MATSON FOUNDATION», Компанія «WINSTONHILL LIMITED», Компанія «SCORPIO ASSET MANAGEMEN Inc.», Хан Герман Борисович, Компанія «Belaya Tserkov Ltd.», довірчий управитель The Kletsk Trust, Компанія «Genesis Philanthropy Group R.A.», Компанія «Erasmony Limited», Компанія «BLACK WATERS LIMITED», Компанія «New World Value Fund Limited», Компанія «VIEWPOINT (GIBRALTAR) LIMITED», Компанія «KAYLEY INVESTMENTS N.V.», Компанія «GLOBAL DEEPWATER ENGINEERING LIMITED», Компанія «FINANCE & INVESTORS INC.», Компанія «ADLINGTON ADVISORS LTD», Інна Гудавадзе, Ліана Жмотова, Ія Патаркацишвілі, Alpadis Trust (HK) Limited, довірчі управителі: The Atlas Trust, бенефіціаром якого є Інна Гудавадзе, The Lavender Trust, бенефіціаром якого є Ліана Жмотова, The Silk Trust, бенефіціаром якого є Ія Патаркацишвілі, Володимир Ашуров, Павлов Георгій, Жаданов Олександр, Хуродзе Леван, Ткачук Марко, Кіквадзе Заза, Матусевич Наталія, Вашкулат Олег, Уряд Грузії, Компанія «International Distribution Systems Limited», Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Альфа Страхування», Товариство з обмеженою

відповідальністю «Компанія з управління активами «Будівельні проекти», Куртов Олександр, Товариство з обмеженою відповідальністю «Актив Буд-Інвест», Компанія «Fostar Limited», Деметріу Марія, Товариство з обмеженою відповідальністю «Альфа-Лізинг Україна», Товариство з обмеженою відповідальністю «Паритет Фінанс», Товариство з обмеженою відповідальністю «Універсальна лізингова компанія «АЛЬФА», Товариство з обмеженою відповідальністю «Сенс Діджитал», Приватне акціонерне товариство «Миргородський завод мінеральних вод», Приватне акціонерне товариство «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар», Приватне акціонерне товариство «Індустріальні та дистрибуційні системи», Товариство з обмеженою відповідальністю «Потужність», Приватне підприємство «ІВА», Дочірнє підприємство «НОВА.КОМ», Товариство з обмеженою відповідальністю «ІДС Аква Сервіс», Приватне акціонерне товариство «Українська галузева компанія по виробництву пива, безалкогольних напоїв та мінеральних вод «УКРПИВО», Білас Всеволод Омелянович, Компанія «Brucenta Holdings Limited», треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору на стороні позивача: Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Товариство з обмеженою відповідальністю «Карпатські мінеральні води»,
про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИЛА:

Короткий зміст та мотиви рішення суду першої інстанції.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 03 жовтня 2024 року відмовлено у задоволенні заяви представника ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» - адвоката Бема М.В. про забезпечення позову.

Рішення мотивовано тим, що оскільки предметом позовної заяви Міністерства юстиції України (жалі – Мінюст) є зокрема, стягнення активів, які належать ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», корпоративні права яких арештовані відповідно до ухвал Шевченківського районного суду м. Києва та передані в управління АРМА у межах кримінального провадження, то твердження представника заявників про те, що АРМА обрало переможця у конкурсі з відбору управителя заявників - ТОВ «Карпатські мінеральні води», яке є конкурентом підприємств; що АРМА для укладення договору управління акціями підприємств обрало оцінювача ПП «Габ'яно», яке в свою чергу занизило вартість акцій майже вдвічі; що процес визначення управителя був незаконним та інші, знаходиться за межами предмета доказування у спорі про застосування санкції до Фрідмана М.М., Авена П.О., Косогова А.М., Компанії «Rissa Investments Limited». За таких обставин, колегія суддів прийшла до висновку, що які визначені як підстави заяви про забезпечення позову твердження є припущеннями.

Також, враховуючи статус осіб, яких представляє адвокат Бем М.В., як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору на стороні відповідачів, наявність судового спору щодо процесу визначення управителя майна, колегія суддів прийшла до висновку, що представник заявників фактично не погоджується з прийнятими рішеннями Шевченківського районного суду м. Києва про передачу корпоративних прав ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи» в управління АРМА та подальшим їх виконанням, а відтак шляхом подачі заяви про забезпечення позову фактично намагається їх зупинити.

Короткий зміст вимог апеляційної скарги та узагальнені доводи особи, яка її подала.

Не погоджуючись із вказаним судовим рішенням, посилаючись на неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, представник ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» - адвокат Бем М.В. звернувся із апеляційною скаргою, за вимогами якої просив скасувати ухвалу Вищого антикорупційного суду від 03 жовтня 2024 року та постановити нову ухвалу, якою задовольнити подану ним заяву про забезпечення позову від 01 жовтня 2024 року, відповідно до якої заборонити:

- службовим особам Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів передавати в управління

ТОВ «Карпатські мінеральні води» 100% простих бездокументарних іменних акцій ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи» згідно з Договором управління активами, переданими в управління АРМА ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м.Києва у справах №761/24404/22, 761/24405/22 до ухвалення Вищим антикорупційним судом рішення у справі №991/11063/24;

- працівникам ТОВ «Карпатські мінеральні води» здійснювати будь-які заходи з управління 100% простих бездокументарних іменних акцій ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», що передбачені договором управління активами, переданими в управління АРМА ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м.Києва у справах №761/24404/22, 761/24405/22 до ухвалення Вищим антикорупційним судом рішення у справі №991/11063/24.

В обґрунтування зазначених вимог представник посилався на наступні підстави та доводи.

При розгляді заяви про забезпечення позову суд першої інстанції прийшов до невірної висновку щодо відсутності ризику утруднення виконання рішення Вищого антикорупційного суду, якщо позов Мінюста буде задоволений.

Колегія суддів не надала оцінки ризику знищення чи втрати майнових прав, що можуть бути стягненні в дохід держави. На думку представника це пояснюється тим, що суд визнає належними додані до заяви про забезпечення позову докази очевидної протиправності рішень і подальших дій суб'єкта владних повноважень – АРМА та визначеного ним управителя, що стосується процедури передачі в управління акцій та порушення цими діями інтересів ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи». Вказані докази не були досліджені судом першої інстанції, однак саме ці докази спростовують висновок щодо відсутності у ТОВ «Карпатські мінеральні води» можливості розпоряджатись майном до вступу договору управління у законну силу та підтверджують негативні наслідки від дій управителя за згодою АРМА із майном вказаних осіб.

Колегія суддів не оцінила вірогідність передачі майнових прав в управління ТОВ «Карпатські мінеральні води» до вирішення Вищим антикорупційним судом справи про санкції. Так, ризик того, що розгляд цієї справи закінчиться після вступу у законну силу договором управління є досить значним, в такому разі управитель матиме достатньо часу для управління переданими йому 100% акцій ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», тоді як докази протиправності дій обраного управителя та його задекларовані подальші кроки з управління 100% від загальної кількості акцій підприємств свідчать про те, що таке управління може мати негативні наслідки для активів, що можуть бути стягненні в дохід держави.

Беручи до уваги обґрунтовані підстави вважати, що договір управління буде укладений до вирішення Вищим антикорупційним судом справи, то виконанню судового рішення передуватиме низка формальних реєстраційних дій щодо зняття арешту, розірвання договору управління та припинення дій з майном, ініційованих управителем. Незважаючи на рішення Вищого антикорупційного суду, управитель може наполягати на примусовому виконанні договору управління або намагатись стягнути збитки, спричиненні його достроковим припиненням розірванням. Такий стан справ безперечно ускладнить та затягне виконання остаточного судового рішення у цій справі.

Позиції учасників провадження.

Представник ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи», ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» адвокат Бем М.В. в судовому засіданні підтримав подану ним апеляційну скаргу та просив задовольнити її у повному обсязі з зазначених у ній підстав.

Представники Мінюсту в судовому засіданні заперечували проти задоволення апеляційної скарги, вважав оскаржуване рішення законним та обґрунтованим, просив оскаржувану ухвалу залишити без змін, а апеляційну скаргу представника без задоволення.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, в судовому засіданні заперечувала проти задоволення апеляційної скарги.

Інші учасники в судовому засіданні не з'явилися, про причини своєї неявки суд не

повідомили.

Судом на веб-порталі судової влади України згідно із ч.2 ст.268 КАС опубліковано ухвали про відкриття провадження, призначення справи до розгляду, а також учасникам направлено повістки-повідомлення на офіційні електронні адреси та за відомими суду електронними поштами. Неявка сторін або інших учасників справи, належним чином повідомлених про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи (ч.2 ст.313 КАС). Із огляду на наведене, суд вважав за можливе здійснити розгляд апеляційної скарги за відсутності учасників, які не з'явилися.

Мотиви суду.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду, враховуючи доводи та вимоги апеляційної скарги, на підставі встановлених фактичних обставин справи, перевіrivши правильність застосування судом першої інстанції норм процесуального права в межах доводів та вимог апеляційної скарги, у відповідності до ч.1 ст.308 КАС, виходить з такого.

Положеннями ст.150 КАС передбачено, що суд за заявою учасника справи або з власної ініціативи має право вжити визначені цією статтею заходи забезпечення позову.

Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо: 1) невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду; або 2) очевидними є ознаки протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду, таким рішенням, дією або бездіяльністю.

Відповідно до ч.1 та 2 ст.151 КАС позов може бути забезпечено: зупиненням дії індивідуального акта або нормативно-правового акта; заборонаю відповідачу вчиняти певні дії; заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору; зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку. Суд може застосувати кілька заходів забезпечення позову. Заходи забезпечення позову мають бути співмірними із заявленими позивачем вимогами. Суд також повинен враховувати співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, із наслідками вжиття заходів забезпечення позову для заінтересованих осіб.

Підстави забезпечення позову, визначенні ст.150 КАС, є оціночними, тому містять небезпеку для застосування заходів забезпечення позову всупереч цілям цієї статті при формальному дотриманні її вимог. Необґрунтоване вжиття таких заходів може привести до правових ускладнень, значно більших, ніж ті, яким вдалося б запобігти, тому суд повинен у кожному випадку, виходячи з конкретних доказів, встановити, чи є хоча б одна з названих обставин, і оцінити, чи не може застосуванням заходів забезпечення позову бути завдано ще більшої шкоди, ніж та, якій можна запобігти.

Крім того, в ухвалі про забезпечення позову суд повинен навести мотиви, з яких він дійшов висновку про існування очевидної небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача до ухвалення рішення у справі, а також вказати, в чому будуть полягати дії, направлені на відновлення прав позивача, оцінити складність вчинення цих дій, встановити, що пов'язані з відновленням прав витрати будуть значними.

Тобто, обов'язковою умовою застосування заходів забезпечення позову є наявність хоча б однієї з таких обставин: очевидність небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача до ухвалення рішення в адміністративній справі; доведення позивачем того, що захист його прав, свобод та інтересів стане неможливим без вжиття таких заходів, або для їх відновлення необхідно буде докласти значних зусиль та витрат; очевидність ознак протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень.

При цьому заходи забезпечення мають бути вжиті лише в межах позовних вимог та бути адекватними та співмірними з позовними вимогами.

Співмірність передбачає співвідношення негативних наслідків від вжиття заходів забезпечення позову з тими негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів, з урахуванням відповідності права чи законного інтересу, за захистом яких заявник звертається до суду, майнових наслідків заборони відповідачу здійснювати певні дії.

Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується судом, визначається

відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється судом, зокрема, з урахуванням співвідношення права (інтересу), про захист яких просить заявник, з майновими наслідками заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Отже, при вирішенні питання про забезпечення позову суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням такого: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; ймовірності утруднення виконання або невиконання рішення суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Обґрунтовуючи заяву про вжиття заходів забезпечення позову, так само як і в апеляційній скарзі, представник третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи» та ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар», зазначив, що незастосування заходу забезпечення позову унеможливить ефективне виконання рішення Вищого антикорупційного суду.

Отже, представник мав повідомити суду достатньо обґрунтовані припущення, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду; чи не призведе невжиття заявленого заходу забезпечення позову до порушення вимоги щодо справедливого та ефективного захисту порушених прав, зокрема, чи зможе позивач їх захистити в межах одного цього судового провадження за його позовом без нових звернень до суду.

Достатньо обґрунтованим для забезпечення позову є підтверджена доказами наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного виду забезпечення позову.

Колегія суддів зазначає, що наведені представником у заяві про забезпечення позову обставини під час її розгляду судом першої інстанції не були підтверджені жодним належним та допустимим доказом.

Так, представник не навів жодних мотивів того, що невжиття заходів забезпечення позову в подальшому може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів саме позивача, за захистом яких він (позивач) звернувся, як це передбачено п.1 ч.2 ст.150 КАС.

Більше того, під час апеляційного розгляду представники позивача, вважаючи оскаржувану ухвалу законною та вмотивованою, а подану апеляційну скаргу та зазначені в ній вимоги безпідставними та необґрунтованими, заперечували проти задоволення апеляційної скарги.

Наполягаючи на забезпеченні позов, представник не обґрунтував того, що невжиття таких заходів зумовить настання негативних і незворотних наслідків для позивача, можливість настання негативних наслідків не підтверджена доказами та заперечувалась представником позивача.

Таким чином, колегія суддів констатує необґрунтованість поданої апеляційної скарги з огляду на відсутність підстави для забезпечення позову, передбаченої п.1 ч.2 ст.150 КАС.

В обґрунтування заяви про вжиття заходів забезпечення позову, так само як і в апеляційній скарзі, представник третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи» та ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар», акцентував увагу на протиправності дій та рішень АРМА та ТОВ «Карпатські мінеральні води».

Разом з цим, при вирішенні питання про забезпечення позову з підстав, зокрема, передбачених п.2 ч.2 ст.150 КАС, суду необхідно враховувати, що, по-перше: виходячи з конструкції зазначеної правової норми процесуального закону, поряд з наявністю очевидних ознак протиправності рішення, яке оскаржується в судовому порядку, законодавець, як обов'язкову умову, для застосування заходів забезпечення позову, визначив існування, внаслідок цього, порушення прав або інтересів особи, яка звернулася до суду, таким рішенням; а по-друге: значення вжитого законотворцем поняття "очевидні ознаки" необхідно розуміти як оціночну характеристику обставин, які сприймаються однозначно, є беззаперечними, не викликають жодних сумнівів й, не потребуючи оцінки доводів і аргументів позовної заяви, висловлених по суті спору, явно свідчать про протиправний характер адміністративного акту, який оскаржується

до суду.

Таке тлумачення зазначеного п.2 ч.2 ст.150 КАС зроблено в постанові Верховного Суду від 29 січня 2020 року у справі №640/9167/19.

З цього приводу колегія суддів звертає увагу на наступне.

По-перше, у цьому провадженні позивачем не оскаржується жодне рішення, дія чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень, а тому така протиправність, як підстава для забезпечення позову відповідно до п.2 ч.2 ст.150 КАС, навіть гіпотетично не може бути встановлена.

По-друге, відмовляючи в задоволенні заяви про забезпечення позову, суд першої інстанції прийняв до уваги повідомлену у заяві інформацію про наявність судового спору у Київському окружному адміністративному суді (справа №320/16533/23 щодо обставини проведення АРМА конкурсу на управителя корпоративними правами підприємств, а також обрання переможця та подальше декларування управителем заходів з управління корпоративними правами), у якому позивач (ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи») мав можливість реалізувати захід забезпечення (аналогічний поданому), та наявність кримінального провадження, у якому мають бути встановлені незаконність дій осіб, на які посилається представник Заявників.

За цих обставин, враховуючи статус осіб, яких представляє адвокат Бем М.В., як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору на стороні відповідачів, наявність судового спору щодо процесу визначення управителя майна, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що представник фактично не погоджується з прийнятими рішеннями Шевченківського районного суду м.Києва про передачу корпоративних прав ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» та ПрАТ «Індустріальні та дистрибуційні системи» в управління АРМА та подальшим їх виконанням, а відтак шляхом подачі заяви про забезпечення позову фактично намагається їх зупинити.

З огляду на зміст позовних вимог та заяви про забезпечення позову, відсутні підстави стверджувати про наявність очевидних ознак протиправності рішення, дії чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, як підстави, передбаченої п.2 ч.2 ст.150 КАС, для забезпечення позову.

В аспекті викладеного, всупереч доводам апеляційної скарги колегія суддів вважає, що суд першої інстанції обґрунтовано, у відповідності до вимог ст.150 КАС дійшов висновку про відсутність підстав для вжиття заходів забезпечення адміністративного позову та залишив без задоволення заяву про забезпечення доказів, як необґрунтовану.

Відтак, колегія суддів вважає, що висновки суду першої інстанції відповідають положенням КАС та встановленим обставинам, а доводи апеляційної скарги їх не спростовують, а тому відсутні підстави для задоволення апеляційної скарги.

Керуючись ст.315, 316, 321, 322, 325 КАС, колегія суддів

УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника Приватного акціонерного товариства «Індустріальні та дистрибуційні системи», Приватного акціонерного товариства «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» - адвоката Бема Маркіяна Володимировича залишити без задоволення, а ухвалу Вищого антикорупційного суду від 03 жовтня 2024 року – без змін.

Постанова Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду набирає законної сили негайно після її проголошення та не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Судді:

Семенюков О.Ю.

Глов М.С.

Михайленко Д.Г.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду
*4911*51695966*1*1*